

фанския договоръ и наредиха другъ — Берлински договоръ. Въ Берлинъ не диктуваше графъ Игнатиевъ, а германския министръ Бисмаркъ. По Берлинския договоръ българскитѣ земи се раздѣлиха на три: 1) Северна България съ София ще бжде княжество; 2) Южна България, (Тракия) ще бжде автономна подъ името „Източна Румелия“; 3) земитѣ въ Македония оставатъ пакъ за Турция. А земитѣ Поморавия и Добруджа се даватъ на Сърбия и Ромъния. На 1/13 юли 1878 год. се подписа Берлинския договоръ.

— Берлинскиятъ договоръ заповѣда на Русия да разпореда: въ Северна България да се нареди Българско княжество съ князь. Въ южна България да се нареди особено управление съ управникъ християнинъ.

Рускиятъ царъ Александъръ-Освободителъ назначи князь Дондуковъ-Корсаковъ да бжде главенъ разпоредникъ въ северна България и въ Южна, докато се наредятъ тѣзи две нови държавици. Князь Дондуковъ разпореда веднага да се свика въ северна България Велико народно събрание, което да изработи главния законъ на княжеството. Въ южна България не се свика Велико народно събрание, ами бѣ назначена една комисия отъ европейски умни хора, та тя да изработи закона, по който ще се управлява „Източна Румелия“.

Границата между княжеството и Източна Румелия бѣ Стара планина отъ Черно море до Ихтиманскитѣ планини. Когато българитѣ се научиха, че Санстефанскиятъ договоръ бѣ разваленъ, тѣ останаха много недоволни и почнаха да се бунтуватъ. Най-първо изпратиха пратеници до евро-